

Lovforslag nr. L 106. Fremsat den 10. december 2003 af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om ændring af byggeloven, planloven og lov om statens byggevirksomhed

(Handicaptilgængelighed og adgang til at iværksætte undersøgelser af alvorlige ulykker i byggeriet)

§ 1

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 452 af 24. juni 1998, som ændret ved lov nr. 228 af 31. marts 2001 og § 2 i lov nr. 1088 af 17. december 2002, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 A indsættes:

»§ 4 B. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bygningsreglementets bestemmelser om tilgængelighed finder anvendelse ved ombygning af og andre forandringer i bestående bebyggelse, som i henhold til § 2, stk. 1, litra b, ikke er væsentlige i forhold til disse bestemmelser. Økonomi- og erhvervsministeren kan herunder fastsætte bestemmelser om økonomiske sammenhænge mellem byggeudgifterne til gennemførelse af det planlagte projekt og byggeudgifterne til gennemførelse af tilgængelighedsforbedringer efter de i medfør af 1. pkt, fastsatte bestemmelser til sikring af, at der ikke opstår et misforhold mellem udgifterne.

Stk. 2. De efter stk. 1 fastsatte regler kan omfatte følgende kategorier af bestående bebyggelse:

- 1) Offentligt tilgængelig bebyggelse, og
- 2) Erhvervsbebyggelse til administration og service.«

2. I § 11 indsættes efter *litra a* som *nyt litra*:

»b)husbåde og flydende konstruktioner, der anvendes til beboelse, erhverv eller lignende formål,«

Litra b bliver herefter litra c

3. Efter § 18 A indsættes:

»§ 18 B. Økonomi- og erhvervsministeren kan iværksætte en undersøgelse af de tekniske årsager til en alvorlig ulykke og de begivenhedsforløb, der har ført til ulykken, såfremt ulykken er sket i bebyggelse, hvor mange mennesker samles eller opholder sig, og såfremt der er sket personskade eller har været risiko herfor. Økonomi- og erhvervsministeren kan udpege særligt sagkyndige til at foretage eller bistå med at foretage undersøgelsen på ministerens vegne. Når undersøgelsen er afsluttet, offentliggør ministeren en endelig rapport eller en afsluttende beskrivelse af de tekniske årsager til ulykken.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan i stedet for at iværksætte en undersøgelse efter stk. 1 fremsætte krav om at få udleveret dokumenter eller uddrag heraf med oplysninger, der belyser ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager, såfremt ejendommens ejer eller andre har iværksat undersøgelser el. lign., hvorved der tilvejebringes oplysninger herom. Kravet fremsættes over for ejendommens ejer eller andre personer eller selskaber mv., der er i besiddelse af informationer om begivenhedsforløb og de tekniske årsager til ulykken. Hvis kravet ikke efterkommes, kan økonomi- og erhvervsministeren meddele den pågældende påbud om at udlevere dokumenterne eller uddrag heraf inden for en i påbuddet fastsat frist.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren og de personer, der er udpeget efter stk. 1, har uden

retskendelse adgang til ejendommen, hvor ulykken skete, når det skønnes nødvendigt i forbindelse med deres hverv. Legitimation skal forevises på forlangende. Hvis der ikke gives adgang til ejendommen efter 1. pkt, kan økonomi- og erhvervsministeren meddele ejendommens ejer påbud om at give adgang til ejendommen på et i påbuddet fastsat tidspunkt.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren og de personer, der er udpeget efter stk. 1, har krav på at få udleveret tegninger, beregninger og andet materiale om bebyggelsen, der kan belyse ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager, fra ejendommens ejer, rådgivere, leverandører og myndigheder. Hvis kravet ikke efterkommes, kan økonomi- og erhvervsministeren meddele ejendommens ejer eller den pågældende rådgiver eller leverandør påbud om at udlevere materialet inden for en i påbuddet fastsat frist.

4. I § 22 indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale med private aktører om, at de private aktører disponerer over parkeringsfundsbidrag til etablering af parkeringspladser og om de private aktørers adgang til at opkræve parkeringsafgift.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at disponere over parkeringsfundsbidrag ved at overdrage grunde til private aktører til brug for etablering af parkeringspladser.«

5. I § 30, *stk. 1*, indsættes som *litra f, g og h*:

»f) ikke efterkommer et påbud efter § 18 B, stk. 2, om at udlevere dokumenter eller uddrag af dokumenter,

g) ikke efterkommer et påbud efter § 18 B, stk. 3, om at give adgang til ejendommen,

h) ikke efterkommer et påbud efter § 18 B, stk. 4, om at udlevere tegninger, beregninger eller andet materiale.«

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 11. september 2002, som ændret ved

lov nr. 440 af 10. juni 2003, foretages følgende ændring:

1. I § 21, *stk. 2*, ændres »en kommunal parkeringsfond« til: »en parkeringsfond, som oprettes i medfør af byggeloven«.

§ 3

I lov nr. 228 af 19. maj 1971 om statens byggevirksomhed m.v. foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler for tilrettelæggelse og gennemførelse af statens byggevirksomhed.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler om statsfinansielle og bevillingsmæssige forhold ved tilrettelæggelse og gennemførelse af statens byggevirksomhed.«

2. § 7 affattes således:

»§ 7. Til at rådgive med udøvelsen af de funktioner, som er omtalt i denne lov, og til at bistå med udveksling af tekniske, administrative og økonomiske erfaringer nedsættes et udvalg med repræsentation for bl.a. de i § 4, *stk. 1*, nævnte særlige byggeadministrationer.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger formanden for udvalget.

Stk. 3. Finansministeren udpeger næstformanden for udvalget.

Stk. 4. Udvalgets øvrige medlemmer udpeges af finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren.«

§ 4

Stk. 1. § 1, nr. 1 træder i kraft den 1. januar 2005.

Stk. 2. § 1, nr. 2-5 og § 2 træder i kraft den 1. april 2004. § 1, nr. 3 og 5 finder anvendelse på ulykker, der indtræffer efter 1. april 2004.

Stk. 3. § 3 træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrund for lovforslaget

Baggrunden for lovforslaget er dels behovet for at kunne stille krav om handicaptilgængelighed til bestående byggeri, dels behovet for sikring af offentlig indsigt i begivenhedsforløb og de tekniske årsager til alvorlige ulykker i byggeriet, dels behovet for en bemyndigelse til at fastsætte regler om offentligt/privat samspil om parkeringsfonde, og dels nødvendige ændringer i statsbyggeloven som følge af nedlæggelsen af By- og Boligministeriet.

Da tidligere byggelovgivning ikke varetog samme tilgængelighedshensyn som gældende lovgivning, er en stor del af det bestående byggeri ikke tilgængeligt for handicappede. For at rette op på dette forhold foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at anvendelsesområdet for byggelovgivningens tilgængelighedsbestemmelser udvides.

Den 3. januar 2003 kollapsede en væsentlig del af tagkonstruktionen på Siemens Arena i Ballerup Kommune, og de parter, som var involveret i byggeriet, valgte at lade ansvaret for ulykken afgøre ved privat voldgift. Byggeloven giver ikke mulighed for iværksættelse af offentlige undersøgelser af de tekniske årsager til en ulykke i bebyggelse og de begivenhedsforløb, der har ført til ulykken. Afklaring og offentliggørelse af årsagerne til ulykken i Siemens Arena var derfor afhængig af, om de private parter i sagen ville give oplysninger og udlevere materiale om ulykken.

Ulykken har tydeliggjort et behov for offentlighed omkring begivenhedsforløb og de tekniske årsager til alvorlige ulykker i bebyggelser, hvor mange mennesker samles eller opholder sig.

På denne baggrund foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren får mulighed for at iværksætte en offentlig undersøgelse eller kræve dokumenter udleveret fra sagens parter, når der er indtruffet en alvorlig ulykke i en bebyggelse med personskade til følge, eller når der har været risiko herfor. Formålet med un-

dersøgelsen eller oplysninger i de udleverede dokumenter er at klarlægge ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager samt at sikre videreformidling af den opnåede viden med henblik på at forebygge lignende ulykker i fremtiden.

Den gældende byggelov og planlov bemyndiger henholdsvis økonomi- og erhvervsministeren og miljøministeren til at fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at meddele dispensation fra bestemmelserne om tilvejebringelse af parkeringsarealer på egen grund på betingelse af, at der sker indbetaling til en kommunal parkeringsfond.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse i byggeloven udvides til at omfatte fastsættelse af bestemmelser om offentligt/privat samspil, og at der sker en konsekvensændring i planloven.

Som følge af voksende interesse for at bo i husbåde og anvende flydende konstruktioner bygningsmæssigt foreslås en mindre redaktionel ændring, hvor det tydeliggøres, at konstruktionerne, hvis lovgivningen ikke indeholder særlige krav hertil, skal opfylde de krav, som kommunalbestyrelsen stiller i det enkelte tilfælde.

Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer på følgende område:

- 1) Bedre muligheder for at fastsætte regler om handicaptilgængelighed i bestående byggeri.
- 2) Mindre redaktionel ændring vedrørende husbåde.
- 3) Adgang for økonomi- og erhvervsministeren til at iværksætte offentlig undersøgelse i forbindelse med alvorlige ulykker i byggeriet.
- 4) Mulighed for at fastsætte regler om offentligt/privat samspil om kommunalbestyrelsens dispositioner over bidrag til en kommunal parkeringsfond.
- 5) Mindre konsekvensændring af planloven.
- 6) Ændring af statsbyggeloven, som fastslår ressortfordelingen mellem økonomi- og erhvervsministeren og finansministeren.

ad. 1. Handicaptilgængelighed i bestående byggeri

Økonomi- og erhvervsministeren har i den nugældende byggelov hjemmel til i bygningsreglementet at fastsætte nærmere regler om krav til nybyggeri. I bygningsreglementet er fastsat en række bestemmelser, som skal sikre tilgængelighed til byggeri, jf. nedenstående beskrivelse af de vigtigste tilgængelighedsbestemmelser. I henhold til byggelovens § 2, stk. 1, litra b, finder byggeloven også anvendelse ved ombygning af og andre forandringer i bestående bebyggelse, som er væsentlige i forhold til bestemmelser i loven eller de i medfør heraf udfærdigede bestemmelser.

Bygningsreglementets bestemmelser, herunder tilgængelighedsbestemmelserne, finder således kun anvendelse og skal derfor kun overholdes i det omfang, bestemmelserne er væsentlige i forhold til bygningsforandringen. Ved f.eks. en ombygning, der *ikke* berører indgangspartiet, kan bestemmelserne, som regulerer indgangspartiet, efter gældende lovgivning således ikke kræves opfyldt.

Der vil derfor være mange tilfælde, hvor en ombygning af eller forandring i bestående bebyggelse efter gældende regler ikke vil medføre, at der gennemføres tilgængelighedsforanstaltninger.

Det foreslås at udvide økonomi- og erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelsesområdet for byggelovgivningens tilgængelighedsbestemmelser i forbindelse med ombygninger i og andre forandringer i bestående bebyggelse.

Forslaget indebærer, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tilgængelighedsbestemmelser også skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor ombygninger af og andre forandringer i bestående bebyggelse ikke direkte vedrører tilgængelighedsforhold, dvs. de tilfælde, hvor ombygningen ikke berører de bygningsdele, hvortil der stilles krav om handicaptilgængelighed. Således vil forslaget indebære, at der også vil blive stillet tilgængelighedskrav til f.eks. indgangspartiet ved ombygninger, der ellers ikke berører indgangspartiet.

Det foreslås, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler skal omfatte de bygninger, der har stor betydning for handicappede menneskers muligheder for at færdes i samfundet på lige fod med andre, og de tilgængelighedsbestemmelser, som markant vil medvirke til en forbedring af bebyggelsens handicaptilgængelighed.

Det foreslås, at tilgængelighedsbestemmelserne skal omfatte bygningsmæssige ændringer, der kommer bevægelseshæmmede til gode. Foranstaltninger, der er til gavn for høre- og synshandicappede, som

f.eks. teleslyngeanlæg og talesynteser, foreslås på baggrund af den teknologiske udvikling ikke omfattet af bemyndigelsen.

Teleslyngeanlæg kan i dag i mange lokaler etableres som løse installationer frem for en fast installation, og talesynteser vil snart være fast udstyr i elevatorer, hvorfor det ikke vurderes at være relevant at stille særlige krav herom.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte nærmere regler om anvendelsen af følgende af bygningsreglementets tilgængelighedsbestemmelser:

- a) Krav om etablering af niveaufri adgang til bebyggelsen,
- b) krav om etablering af handicapparkeringspladser ved bebyggelsen,
- c) krav om indretning af handicaptolletter i bebyggelsen og
- d) krav om installation af elevatorer i bebyggelsen.

Det foreslås endvidere, at bemyndigelsen skal gælde for de nedenfor nævnte kategorier af bestående byggeri. Der er tale om bebyggelse, hvor handicappede ofte vil komme, og hvortil handicappede bør have adgang for at kunne deltage i det almindelige samfundsliv på lige fod med andre, samt bebyggelse, hvortil forbedret adgang vil medvirke til at forbedre handicappedes beskæftigelsesmuligheder.

- 1) *Offentligt tilgængelig bebyggelse.* Der vil f.eks. være tale om hoteller, restauranter, biografteatre, teatre, udstillingsbygninger, biblioteker, museer, kirker, institutioner, skoler, sundhedsklinikker, gymnasier, idrætshaller og – anlæg, svømmehaller mv.
- 2) *Erhvervsbebyggelse til administration og service.* Der vil f.eks. være tale om bygninger til handel, f.eks. butikker og supermarkeder, og bygninger til kontor, herunder til offentlig administration.

For begge bygningskategorier gælder, at der er tale om både offentligt og privat ejede bygninger.

Enfamiliehuse og etageboligbyggeri vil ikke være omfattet af bemyndigelsen, da der efter gældende lovgivning ydes hjælp til indretning af boliger gennem serviceloven, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den enkelte. Erhvervsbebyggelse til industri og produktion og landbrugsbebyggelse vil heller ikke være omfattet af bemyndigelsen, idet det må formodes, at meget få fysisk handicappede vil være beskæftigede i disse erhverv.

I f.eks. småbutikker, hvor toilettet alene benyttes af personalet, vil det ikke være relevant at stille krav om etablering af handicaptioletter.

Elevatorkravet udløses efter gældende regler alene i bygninger med 2 eller flere etager over stueplan.

Ligeledes giver en særlig ombygningsbestemmelse i byggelovgivningen; jf. bygningsreglement 1995; kap. 1.1, stk. 3, mulighed for at anvende lempeligere regler, når ombygningsarbejdet efter kommunalbestyrelsens skøn ellers ikke kan gennemføres uden indgribende ændringer i bebyggelsen. I sådanne tilfælde vil det ikke være relevant at stille krav om tilgængelighedsforanstaltninger.

Bemyndigelsen tænkes udmøntet på følgende måde:

Der fastsættes krav om etablering af niveaufri adgang, handicapparkeringspladser og krav om handicaptioletter i begge bygningskategorier. Herudover vil der blive stillet krav om installation af elevator i offentligt tilgængeligt byggeri.

For at undgå tilfælde, hvor udgifterne til etablering af tilgængelighedsforbedringer udgør en uforholdsmæssig del af de samlede omkostninger, vil der ved udmøntningen af bestemmelsen blive fastsat en maksimalgrænse for tilgængelighedsforbedringer på 12,5 pct. af de øvrige ombygningsomkostninger. Tilgængelighedsbestemmelserne udløses dermed ikke i de tilfælde, hvor omkostningerne til samtlige krævede tilgængelighedsforbedringer udgør over 12,5 pct. af de øvrige ombygningsomkostninger, jf. dog nedenfor om elevatorer i offentligt tilgængeligt byggeri.

Da tilgængelighedsbestemmelserne er indført i byggelovgivningen på forskellige tidspunkter, skal der i forbindelse med beregningen af, om omkostningerne ved tilgængelighedsforanstaltningerne ligger over maksimalgrænsen, alene ses på omkostningerne til de tilgængelighedsforanstaltninger, som er relevante i den enkelte byggesag.

Er en af de ovennævnte tilgængelighedsforanstaltninger gennemført i en bygning, vil der ikke blive stillet krav om dens gennemførelse, og omkostningerne hertil skal som følge heraf ikke indgå i beregningen af den samlede udgift, som skal holdes op mod maksimalgrænsen. Er der f.eks. etableret niveaufri adgang i erhvervsbyggeri, er det alene udgifterne til etablering af handicaptioilet og parkeringspladser, der er relevante.

I de byggesager i det offentligt tilgængelige byggeri, hvor elevatorkravet er relevant, skal udgifterne til etablering af elevator beregnes særskilt. Det indebærer, at der ved beregning af maksimalgrænsen skal ses

på, hvad udgifterne til etablering af niveaufri adgang, handicapparkeringspladser og handicaptioletter udgør i forhold til de øvrige ombygningsomkostninger. Udgør udgifter hertil mindre end 12,5 pct. af de øvrige ombygningsomkostninger, skal disse 3 tilgængelighedsforanstaltninger gennemføres, uanset at omkostningerne til installation af elevator medfører, at de samlede udgifter til etablering af tilgængelighedsforanstaltninger overstiger 12,5 pct. af de øvrige omkostninger.

De i medfør af bemyndigelsen udfærdigede bestemmelser skal gælde for den enkelte bygning. Det betyder, at hvis der i en ejendom er flere bygninger, vil det alene være den bygning, hvor der foretages ombygninger, der omfattes af bestemmelserne.

De udfærdigede bestemmelser skal også gælde for fredede bygninger, og det vurderes, at kravene i de fleste tilfælde kan opfyldes uden, at arkitektoniske eller kulturelle værdier går tabt.

Hvis der er behov for at tage særlige hensyn til arkitektoniske eller kulturelle værdier, kan det ske efter de gældende regler i bygningsreglementet, hvorefter kommunen efter en konkret vurdering af den bebyggelse, der ønskes ombygget, kan se bort fra bestemmelser, såfremt ombygningen ellers ikke lader sig gennemføre uden indgribende ændringer i bebyggelsen.

ad. 2. Redaktionel ændring vedrørende regulering af husbåde

De seneste år har der vist sig en stigende interesse for husbåde og det at bo på vand. Flere kommuner har fremskredne planer for etablering af nye husbådeområder, og interessen for boligformen har vist sig stor blandt mange borgere.

Husbåde og flydende konstruktioner, der anvendes til bolig, erhverv og lignende formål er omfattet af byggeloven og skal byggesagsbehandles. Det vil være en hjælp til kommunerne at få en tydelig hjemmel til i de enkelte tilfælde, hvor gældende lovgivning ikke direkte regulerer husbåde, at kunne stille krav til disse flydende byggerier.

ad. 3. Adgang for ministeren til at iværksætte undersøgelser af de tekniske årsager ved alvorlige ulykker i byggeriet

Formålet med adgangen til at iværksætte offentlige undersøgelser af alvorlige ulykker i bebyggelse er at klarlægge den konkrete ulykkes begivenhedsforløb og tekniske årsager samt at styrke erfaringsformidlingen for dermed at forebygge lignende ulykker i fremtiden. En ulykke kan have sammenhæng med bebyggelsens

konstruktive forhold, f.eks. et kollaps, eller der kan f.eks. være tale om brand- eller forgiftningsulykker.

Formålet med adgangen til at kræve at få udleveret dokumenter med oplysninger om ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager er at undgå ressourcespild ved at iværksætte en offentlig undersøgelse, når de nødvendige oplysninger fremgår af undersøgelser, som allerede foretages af ejeren eller andre, som har en interesse i at klarlægge de tekniske årsager til ulykken. Der kan f.eks. være tale om tekniske oplysninger i syns- og skønsrapporter, der udarbejdes til brug for en privat voldgiftssag.

Formålet med undersøgelsen eller gennemgangen af udleverede dokumenter er ikke at placere et erstatningsansvar eller strafferetligt ansvar for ulykken. Disse spørgsmål skal som hidtil afgøres af domstolene eller ved privat voldgift. Da formålet med undersøgelsen ikke er at placere et strafferetligt ansvar, kan undersøgelsen ikke overlades til politiet. Det kan endvidere oplyses, at nedsættelse af en undersøgelseskommission efter lov om undersøgelseskommissioner ikke kan anvendes til at undersøge tekniske årsager til ulykker i byggeriet.

Undersøgelse af alvorlige ulykker kan iværksættes af økonomi- og erhvervsministeren, såfremt ulykken indtræffer i bebyggelse, hvor mange mennesker samles eller opholder sig. Dette kan enten være i selve bebyggelsen eller på bebyggelsens omkringliggende arealer. For at iværksætte en undersøgelse er det tilstrækkeligt, at ulykken har medført risiko for personskader.

Som eksempler på bebyggelser, hvor mange mennesker samles eller opholder sig, og hvor en ulykke kan blive alvorlig, kan nævnes sportshaller, tribuner, koncertsale, teatre, udstillingslokaler, uddannelsesinstitutioner, hospitaler, større beboelses- og kontorbyggeri mv.

Til at foretage undersøgelsen kan ministeren udpege særligt sagkyndige. De udpegede personer får til opgave til at klarlægge ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager inden for rammer fastsat af ministeren. Ministeren kan f.eks. lægge rammer vedrørende undersøgelse af bebyggelsen og inddrage kommunens byggesag og andet materiale om bebyggelsens tekniske forhold.

For at sikre kvalitet og fremdrift i undersøgelsen af de tekniske årsager til alvorlige ulykker i bebyggelse skal adgangen til ulykkesstedet sikres. Endvidere er det væsentligt, at bygherre, ejendommens ejer, rådgivere, leverandører, myndigheder og andre parter, som har været involveret i byggeriet, forpligtes til at udle-

vere alt eksisterende materiale, f.eks. beregninger, tegninger og andet projekteringsmateriale.

Forpligtelsen til at udlevere materiale begrænses af det almindelige forbud imod selvinkriminering, der bl.a. kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, jf. bemærkningerne til lovforslaget enkelte bestemmelser.

Det har været overvejet, om der er behov for at foreslå en fravigelse af offentlighedsloven i forhold til dokumenter og andet materiale, der indgår i en undersøgelse efter § 18 B, stk. 1, eller som er udleveret efter § 18 B, stk. 2. Der er imidlertid ikke stillet forslag om en sådan fravigelse, og der er herved bl.a. lagt vægt på, at de omhandlede dokumenter mv. efter omstændighederne vil kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens almindelige regler i bl.a. § 12 og § 13, hvis undtagelse fra aktindsigt er påkrævet.

ad. 4. Offentligt/privat samspil om kommunale parkeringsfonde

Bygningsreglementerne, der er udstedt med hjemmel i byggeloven, har bestemmelser om udlæg og anlæg af parkeringspladser på egen grund, og byggelovens § 22, stk. 6 bemyndiger ministeren til at fastsætte bestemmelser for kommunalbestyrelsens adgang til at gøre en fravigelse fra bestemmelser om tilvejebringelse af parkeringsarealer på egen grund betinget af, at der sker indbetaling til en kommunal parkeringsfond.

Planlovens § 21, stk. 2, indeholder en tilsvarende bemyndigelse for miljøministeren med hensyn til dispensationer fra en byplanvedtægts og en lokalplans bestemmelse om parkeringsarealer på egen grund.

Der er i medfør af bemyndigelserne fastsat bestemmelser om kommunale parkeringsfonde i Bygge- og Boligstyrelsens cirkulære nr. 10 af 17. januar 1994 om kommunale parkeringsfonde. En parkeringsfond er ikke en egentlig fond, men en særlig konto, der skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra kommunens øvrige virksomhed.

Det centrale element i den gældende ordning er, at en ejer, der fritages for at etablere parkeringsplads på egen grund, betaler et bidrag til den kommunale parkeringsfond, som højst må udgøre et beløb, der svarer til den gennemsnitlige grundværdi i området med tillæg af anlægsudgifterne.

Kommunen skal etablere det antal parkeringspladser, som den har fritaget ejere for at etablere på egen grund, i det geografiske område, hvor ejendommene ligger. Etableringen skal ske inden for en tidsfrist på højst 5 år efter, at kommunen har fritaget den pågæl-

dende ejer for at opfylde kravet. Ellers skal kommunen tilbagebetale beløbet.

Regeringen ønsker at fremme private aktørers deltagelse i offentlige opgaver. De gældende regler er endvidere taget op til revision efter ønske fra kommunerne med henblik på at skabe større incitament for kommunerne til at bruge ordningen med det formål at få oprettet flere parkeringspladser, f.eks. ved at give mulighed for offentligt/privat samspil om anlæg og drift af parkeringspladser, der kan etableres for parkeringsfondsmidler.

På denne baggrund foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale med private aktører om, at de private aktører kan disponere over parkeringsfondsbidrag til etablering af parkeringspladser og til at fastsætte regler om de private aktørers adgang til at opkræve parkeringsafgifter.

En kommune kan have erhvervet en grund for parkeringsfondsbidrag eller allerede eje en grund, der er velegnet til formålet. Det vil være rimeligt, at kommunen i et sådant tilfælde får mulighed for at disponere over parkeringsfondsbidrag ved at overdrage grunden til den private.

Kommunens aftaler med private aktører skal indgå på markedsbetingelser og således, at de ikke virker konkurrenceforvridende.

Uanset at kommunen indgår aftale med private aktører, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunen over for bidragyderne er ansvarlig for, at parkeringsfondsmidlerne anvendes til anlæg af parkeringspladser i overensstemmelse med reglerne herom.

Ad 5. Mindre konsekvensændring af planloven

Det foreslås, at planlovens § 21, stk. 2 konsekvensændres, således at indbetalingen efter planloven sker til en parkeringsfond, som oprettes i medfør af bygge-

loven. Der vil således fortsat gælde samme regler for adgangen til at betinge en dispensation af indbetaling til en kommunal parkeringsfond, uanset om dispensationen meddeles fra byggelovens bestemmelser eller fra bestemmelserne i en byplanvedtægt eller lokalplan efter planloven.

Ad 6. Ressortomlægning i statsbyggeloven

Statsbyggeloven ændres som opfølgning på den ressortomlægning, der skete i forbindelse med regeringsskiftet i november 2001.

Der foreslås desuden ændringer i sammensætningen af det rådgivende udvalg, der er nævnt i statsbyggelovens § 7. Det foreslås, at tillige andre end repræsentanter for de særlige byggeadministrationer, som er nævnt i statsbyggelovens § 4, kan være repræsenteret i det rådgivende udvalg.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Nedenfor belyses de økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner af lovforslagets enkelte elementer hver for sig. Derefter følger en samlet vurdering af forslagens økonomiske konsekvenser.

Handicaptilgængelighed i bestående byggeri

Den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for bygge Lovgivningens tilgængelighedsbestemmelser i forbindelse med ombygninger i og andre forandringer af bestående bebyggelse indebærer merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser afhænger af antallet af årlige byggetilladelser til ombygninger/renoveringer, enhedsprisen for tilgængelighedsforanstaltningen samt maksimalgrænsens virkning på det årlige antal sager.

I beregningerne er nedenstående tal lagt til grund for antallet af årlige byggetilladelser, jf. tabel 1.

Tabel 1. Gennemsnitligt årligt antal fuldførte ombygninger m.v. i offentligt tilgængeligt bebyggelse og erhvervsbebyggelse til administration og service i perioden 2000-2002

Antal bygninger	Private	Kommuner ¹⁾	Amter	Stat	Alle
Opført før 1979	1.819	716	96	53	2.683
1980 - 1996	388	137	18	11	555
1997 -	88	35	2	1	126
I alt	2.295	888	133	65	3.364
Heraf: offentligt tilgæn.	560	798	97	26	1.481
Heraf: 3+ etager	89	106	13	8	216

1) Inkl. samtlige dag- og døgninstitutioner, skoler mv. ejet af selvejende institutioner.

Der er i en del af det eksisterende byggeri allerede niveaufri adgang, handicappoletter, handicapparkering og elevatorer. Særligt gælder dette i det nyere byggeri.

Nedenstående gennemsnitspriser (i 2001-priser) for tilgængelighedsforanstaltninger er anvendt til beregningerne af de økonomiske konsekvenser, jf. tabel 2.

Tabel 2. Gennemsnitlig enhedspris for tilgængelighedsforanstaltninger (2001-priser)

Niveaufri adgang	Handicapparkering	Handicappoilet	Elevator
15.000 kr.	11.000 kr.	100.000 kr.	1.050.000 kr.

Forslaget om indførelse af en maksimalgrænse på 12,5 pct. skønnes at medføre en halvering af antallet af sager, hvor der skal etableres niveaufri adgang, handicapparkeringspladser og handicappoletter. Endvidere skønnes maksimalgrænsen at medføre, at der skal etableres elevator i forbindelse med meget få ombygningssager i offentligt tilgængelig bebyggelse.

Forslaget skønnes at medføre en samlet offentlig merudgift på 34,8 mio. kr. i 2005 og 46,3 mio. kr. i 2006 og 2007, opgjort i 2004-priser.

Tabel 3 viser de økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner i 2004-2007.

Tabel 3. Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige af lovforslaget (mio. kr., 2004-priser)

	2004	2005	2006	2007
Stat	0,0	2,3	3,0	3,0
Kommuner	0,0	28,4	37,9	37,9
Amter	0,0	4,1	5,4	5,4
I alt	0,0	34,8	46,3	46,3

Det må antages, at de årlige omkostninger langsomt vil falde, efterhånden som fremtidige ombygningssager i stigende omfang vil omfatte bebyggelse, der er opført efter 1979/1996 eller allerede er blevet ombygget efter de nye regler.

De økonomiske konsekvenser af lovforslagets tilgængelighedsdel har været forhandlet med de kommunale parter. Der er opnået enighed om de økonomiske konsekvenser af denne del af lovforslaget, dog ikke for så vidt angår de administrative konsekvenser. De statslige merudgifter afholdes indenfor de enkelte ministeriers eksisterende rammer, hvorfor de ikke indgår i forslaget samlede merudgifter, jf. tabel 4.

Husbåde

Forslaget om redaktionel ændring vedrørende regulering af husbåde skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, amter eller kommuner.

Offentlig undersøgelse i forbindelse med alvorlige ulykker i byggeriet

Forslaget om adgang for ministeren til at iværksætte undersøgelser af de tekniske årsager ved alvorlige ulykker i byggeriet skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for amter eller kommuner. I tilfælde af, at økonomi- og erhvervsministeren beslutter at iværksætte en undersøgelse af en alvorlig ulykke i en be-

byggelse, må staten påregne at skulle afholde udgiften til gennemførelse af denne undersøgelse.

Kommunale parkeringsfonde

Forslaget om offentligt/privat samspil om kommunale parkeringsfonde skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for staten og amterne. Heller ikke for kommunerne skønnes forslaget at have økonomiske konsekvenser, idet grundudgifterne og anlægsudgifterne finansieres med bidrag fra parkeringsfonden, både når kommunen selv er bygherre, og når kommunen indgår aftale med private aktører om opgaven.

Konsekvensændringer af planloven

Da forslaget om ændring af planloven er en mindre konsekvensændring, henvises til det ovenfor anførte om offentligt/privat samspil om kommunale parkeringsfonde.

Ændring af statsbyggeloven

Forslaget om ressortomlægning i statsbyggeloven skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner.

Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige

Af tabel 4 nedenfor fremgår de samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Tabel 4. Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige af lovforslaget (mio. kr., 2004-priser)

	2004	2005	2006	2007
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Amter	0,0	28,4	37,9	37,9
Kommuner	0,0	4,1	5,4	5,4
I alt	0,0	32,5	43,3	43,3

Administrative konsekvenser for det offentlige

Den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for byggelovgivningens tilgængelighedsbestemmelser i forbindelse med ombygninger i og andre forandringer i bestående bebyggelse skønnes umiddelbart ikke at have administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner. Skulle det mod forventning alligevel være tilfældet, har de kommunale parter hjemmel til at hæve byggesagsgebyret.

Forslaget om redaktionel ændring vedrørende regulering af husbåde skønnes ikke at have administrative konsekvenser for stat, amter eller kommuner.

Forslaget om undersøgelser af de tekniske årsager til alvorlige ulykker i byggeriet skønnes ikke at have direkte administrative konsekvenser. I tilfælde af iværksættelse af en undersøgelse af en alvorlig ulykke eller fremsættelse af krav om udlevering af dokumenter må staten dog påregne en mindre merbelastning, ligesom kommunerne kan pålægges krav om at fremlægge alt materiale fra byggesagen. Det svarer til, hvad der gælder i dag, hvis der gennemføres en voldgiftssag eller en retssag.

Forslaget om offentligt/privat samspil om kommunale parkeringsfonde skønnes ikke at have administrative konsekvenser for staten og amterne. For kommunerne kan forslaget betyde mindre administrative lettelser i det omfang, kommunen overlader til private aktører at opføre, eje og drive parkeringsanlæg. Kommunalbestyrelsen må dog tilrettelægge sin administration således, at den over for de borgere, der har indbetalt bidrag til parkeringsfonden, kan leve op til sit ansvar med hensyn til, at bidragene fra parkeringsfonden anvendes i overensstemmelse med reglerne.

Forslaget om ændring af planloven er en mindre konsekvensændring af det ovenfor anførte forslag om offentligt/privat samspil om kommunale parkeringsfonde. Forslaget har ingen selvstændige administrative konsekvenser for det offentlige.

Vedrørende forslaget om ressortomlægning i statsbyggeloven skønnes forslaget ikke at have administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for byggelovgivningens tilgængelighedsbestemmelser i forbindelse med ombygninger i og andre forandringer i bestående bebyggelse indebærer merudgifter for erhvervslivet.

De økonomiske konsekvenser afhænger af antallet af årlige byggetilladelser til ombygninger/renoveringer, enhedsprisen for tilgængelighedsforanstaltningen samt maksimalgrænsens virkning på det årlige antal sager.

Med de samme beregningsforudsætninger som nævnt ovenfor, skønnes merudgiften for erhvervslivet med betydelig usikkerhed, at toppe i 2007 med i størrelsesordenen 90 mio., opgjort i 2004-priser.

Forslaget kan medføre administrative meromkostninger for erhvervslivet, idet der i forbindelse med ansøgning om byggetilladelse skal leveres oplysninger om byggesagens økonomi.

Vedrørende forslaget om adgang til at iværksætte undersøgelser ved alvorlige ulykker i byggeriet vurderer Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, at der kan være administrative konsekvenser i forbindelse med indberetning af oplysninger til brug for undersøgelser af alvorlige ulykker i byggeriet. Da det ikke er muligt at estimere omfanget af denne indberetning, er det heller ikke muligt at vurdere de administrative konsekvensers omfang. Ligeledes er det ikke muligt at vurdere antallet af sådanne undersøgelser. Det er derfor ikke relevant at teste forslaget i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

Forslaget om offentligt/privat samspil om kommunale parkeringsfonde vil betyde, at private aktører efter aftale med kommunen kan opføre, eje og drive parkeringsanlæg, der helt eller delvis er finansieret med bidrag fra parkeringsfonde.

De øvrige forslag skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

F. t. l. vedr. byggeloven m.v.

Miljømæssige konsekvenser

Det samlede forslag skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Det samlede forslag skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Det samlede forslag indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Finansministeriet, Miljømi-

nisteriet, Trafikministeriet, Naturklagenævnet, Center for Ligebehandling af Handicappede, Det Centrale Handicapråd, De Samvirkende Invalideorganisationer, KL, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Praktiserende Arkitekters Råd, Boligselskabernes Landsforening, Ingeniørforeningen i Danmark, Danske Arkitekters Landsforbund, Advokatrådet og Advokatsamfundet, Finansrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Dansk Byggeri, Realkreditrådet, Håndværksrådet, Amtsrådsforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Dansk Industri, Jyske Grundejerforeninger, Byfornyelsesrådet, Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed, Dansk Byplanlaboratorium, Foreningen af Byplanlæggere og Københavns Havn.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Amtslige merudgifter på 4,1 mio. kr. i 2005 og 5,4 mio. kr. i 2006 og 2007. Kommunale merudgifter på 28,4 mio. kr. i 2005 og 37,9 mio. kr. i 2006 og 2007.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Årlige merudgifter for erhvervslivet på 90 mio. kr. (i 2007).
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Af byggelovens § 2, stk. 1, litra b, fremgår, at byggeloven finder anvendelse på ombygning af og andre forandringer i bestående byggeri, som er væsentlige i forhold til bestemmelser i loven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser.

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at anvendelsesområdet for bestemmelser i byggelovgivningen, som varetager tilgængelighedshensyn, udvides, således at disse også finder anvendelse ved om-

bygning af og andre forandringer i bestående bebyggelse, som ikke er væsentlige i forhold til tilgængelighedsbestemmelser.

Det foreslås således ikke at ændre på de tilgængelighedsbestemmelser, som er fastsat i gældende lovgivning. Det foreslås alene, at bestemmelserne vil finde anvendelse i tilfælde, hvor de ikke tidligere har fundet anvendelse.

Det foreslås, at bemyndigelsen skal finde anvendelse på bebyggelse, hvortil det er særlig vigtigt, at handicappede har adgang. De regler, som fastsættes i henhold til bemyndigelsen, skal medvirke til at sikre, at flest mulig handicappede får mulighed for at deltage i samfundslivet.

Det foreslås endvidere, at økonomi- og erhvervsministeren for at sikre, at der ikke opstår et misforhold mellem byggeudgifterne til tilgængelighedsforbedringer og de øvrige byggeomkostninger, bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om sammenhængen mellem udgifterne. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter byggelovens § 11 kan kommunalbestyrelsen i det enkelte tilfælde stille krav til en række særlige byggestyper, i det omfang bygningsreglementet ikke har fastsat bestemmelser om dem. Det foreslås, at bestemmelsen udvides til også at omfatte husbåde og flydende konstruktioner, der anvendes til beboelse, erhverv eller lignende formål.

Byggeloven omfatter transportable konstruktioner, som agtes gjort til genstand for bygningsmæssig udnyttelse, der ikke er af rent forbigående art, jf. lovens § 2, stk. 3. Flydende konstruktioner, der ligger fast i havn, og som anvendes til bolig, erhverv eller institutionsformål er omfattet af byggeloven, herunder reglerne om byggesagsbehandling. Selve flydedelen af den flydende konstruktion eller husbåden er omfattet af lov om sikkerhed til søs.

Alt efter anvendelse er husbåde og flydende konstruktioner omfattet af de regler, der er fastsat i byggeloven i henholdsvis bygningsreglement 1995, når der er tale om flydende etageboliger, ungdomsboliger, erhvervsbyggeri og institutioner, og bygningsreglement for småhuse 1998, når der er tale om flydende enfamilieboliger og fritidsboliger.

Der er i bygningsreglementerne ikke bestemmelser om opførelse og indretning af beboelse, erhverv og anden bebyggelse, som anvendes til lignende formål, som specifikt retter sig mod flydende konstruktioner. Men de relevante almindelige bestemmelser i byggeloven og bygningsreglementerne finder også anvendelse for flydende konstruktioner. Det er kommunalbestyrelsen, der i hvert enkelt tilfælde skal tage stilling til, hvilke krav der er væsentlige i forhold til det enkelte byggeri under hensyn til den flydende konstruktions planlagte anvendelse og beskaffenhed i øvrigt.

Flydende konstruktioner, der anvendes til beboelse, erhverv eller lignende formål, adskiller sig på flere måder væsentligt fra tilsvarende bygninger på land, hvad angår indretning, konstruktion og sikkerhed. Der er således et behov for, at kommunalbestyrelsen får hjemmel til at kunne stille særlige krav til disse byggerier ud fra de hensyn, loven tilsigter at varetage.

Som eksempler på forhold, som kommunalbestyrelsen får adgang til at stille krav om, kan f.eks. næv-

nes sikring af brandsikkerheden, herunder stille krav om alternative flugtvejsforhold og krav til f.eks. forøjningers brandsikkerhed.

Til nr. 3

Det er økonomi- og erhvervsministeren, som vurderer, hvorvidt en offentlig undersøgelse af en alvorlig ulykkes begivenhedsforløb og tekniske årsager skal iværksættes. Det er ligeledes økonomi- og erhvervsministeren, der vurderer, om der skal fremsættes krav om udlevering af dokumenter med oplysninger om begivenhedsforløb og tekniske årsager til ulykken.

Det foreslås, at undersøgelsen dels skal vedrøre de rent tekniske årsager til ulykken, dels det begivenhedsforløb, der er baggrund for ulykken, f.eks. byggeriets organisering og procesforløbet under byggeriets planlægning og opførelse. Det skal understreges, at undersøgelsen ikke skal fastlægge ansvarsforhold.

Hvis der efter § 18 B, stk. 2 fremsættes krav om udlevering af dokumenter, gælder det på samme måde, at dokumenterne alene skal anvendes til at belyse begivenhedsforløbet bag ulykken og de tekniske årsager til ulykken. Den, der skal udlevere dokumentet, kan derfor før udleveringen rense det for oplysninger, der er uvedkommende for ulykken.

De foreslåede hjemler er målrettet alvorlige ulykker i bebyggelser, hvor mange mennesker samles eller opholder sig. En ulykke er alvorlig, hvis ulykken har medført alvorlige skader på personer eller risiko herfor. Som eksempler på ulykker, der medfører risiko for personskade, kan nævnes nedstyrtede bygningsdele, der ikke medførte personskade, enten fordi de ikke ramte nogen af de tilstedeværende, eller fordi bygningen var tom på ulykkestidspunktet.

De foreslåede hjemler kan ikke anvendes til at iværksætte undersøgelser eller kræve dokumenter udleveret alene med baggrund i tab af økonomiske værdier.

Økonomi- og erhvervsministeren får mulighed for at inddrage særligt sagkyndige i eventuelle undersøgelser af alvorlige ulykker i bebyggelse. Da karakteren af ulykker i byggeriet kan variere meget, foreslås der en fleksibel ordning, hvor ministeren kan udpege de mest kvalificerede eksperter på særlige fagområder til at planlægge og gennemføre en undersøgelse af begivenhedsforløb og de tekniske årsager til en konkret ulykke. Ministeren kan vælge at overlade hele undersøgelsen til eksterne sagkyndige eller selv at gennemføre undersøgelsen med mulighed for eksternt bistand på særlige områder. Med baggrund i undersøgelsens fokus på de tekniske årsager fremfor ansvarsforhold

bemærkes det, at dommere ikke tænkes involveret i undersøgelsen.

Når økonomi- og erhvervsministeren iværksætter en undersøgelse, fastsætter ministeren samtidig rammerne for undersøgelsen, f.eks. med hensyn til udpeging af særligt sagkyndige, undersøgelsens karakter og de sagkyndiges adgang til ejendommen og til at få udleveret oplysninger om begivenhedsforløb og de tekniske årsager til ulykken.

Det er af afgørende betydning, at de sagkyndige hurtigt kan foretage de nødvendige undersøgelser af begivenhedsforløbet og de tekniske årsager til en ulykke. Det er en grundlæggende forudsætning, at der er mulighed for hurtig adgang til ejendommen umiddelbart efter en ulykke for dermed at sikre beviser og forhindre, at formålet med undersøgelsen forspildes. Beviser for tekniske årsager til en ulykke, f.eks. i form af brudte bygningsdele eller fysiske forhold på ulykkesstedet, kan risikere at forandres eller forsvinde, bl.a. på grund af vejrlig. Det er på denne baggrund foreslået i § 18 B, stk. 3, at de sagkyndige har adgang til ejendommen uden retskendelse imod fremvisning af legitimation.

Endvidere foreslås i § 18 B, stk. 4, at de i byggeriet involverede parter forpligtes til at udlevere alt relevant materiale til de sagkyndige, som gennemfører undersøgelsen – herunder f.eks. beregninger, tegninger og andet projekteringsmateriale. De involverede parter fastlægges i bestemmelsen som ejendommens ejer, rådgivere, leverandører og myndigheder.

Hvis krav om udlevering af materiale efter § 18 B, stk. 2 eller stk. 4 eller om at få adgang til ejendommen efter stk. 3 ikke efterkommes, foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren kan meddele den relevante person eller selskab påbud om at udlevere materialet eller give adgang til ejendommen. Hensigten med påbuddet er at skabe yderligere klarhed over den pågældendes forpligtelse til at udlevere materialet eller give adgang til ejendommen. Det foreslås dog ikke, at der skal kunne udstedes påbud til myndigheder. I disse tilfælde findes reglerne i kommunestyrelsesloven tilstrækkelige.

Det bemærkes, at retsplejelovens § 997, stk. 3 kan anvendes til ved dom at idømme fortløbende tvangsboeder til vedkommende, der ikke efterkommer en påbud om udlevering af dokumenter efter § 18 B, stk. 2 og stk. 4.

Det bemærkes endvidere, at lovforslaget ikke giver hjemmel til afhøringer eller lignende af involverede parter i forbindelse med en undersøgelse. Det er der-

for op til de involverede parter, om de ønsker at svare på eventuelle spørgsmål.

§ 18 B, stk. 2 og stk. 4 begrænses af det almindelige forbud imod selvinkriminering, der bl.a. kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6. Foreligger der således en konkret mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf eller en anden sanktion, som må sidestilles med straf, kan forslaget § 18 B, stk. 2 og stk. 4 ikke anvendes til at påbyde den pågældende at fremskaffe oplysninger. Myndighederne må i disse tilfælde overlade sagen til politiets efterforskning.

De personer, der foretager eller bistår med at foretage undersøgelsen efter § 18 B, stk. 1 er omfattet af den almindelige tavshedspligt, som gælder for personer i offentlig tjeneste eller personer, der udfører opgaver for en offentlig myndighed, jf. forvaltningsloven § 27 og straffeloven § 152, § 152a og § 152 c.

Til nr. 4

Af byggelovens § 22, stk. 6 fremgår, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser for kommunalbestyrelsens adgang til at gøre en fravigelse fra bestemmelser om tilvejebringelse af parkeringsarealer på egen grund betinget af, at der sker indbetaling i en kommunal parkeringsfond.

Forslaget går ud på at udvide økonomi- og erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om offentligt/privat samspil om etablering af parkeringspladser for parkeringsfondsbidrag.

Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale med private aktører om at opføre parkeringsanlæg. Formålet hermed er at få oprettet flere parkeringspladser og at give kommunerne et yderligere incitament til at bruge parkeringsfondsløsningen til at få etableret de parkeringspladser, som ejere ikke kan etablere på deres grunde.

Det vil f.eks. kunne aftales, at den private aktør ejer og driver parkeringspladserne i et bestemt åremål, hvorefter kommunen overtager det vederlagsfrit. Herved overgår den økonomiske risiko til den private, hvilket især har betydning for parkeringspladser i parkeringskældre og parkeringshuse, hvor anlægsudgifterne er høje. Endvidere kan de parkeringspladser, der skal etableres for parkeringsfondsmidler, indgå i et større privat parkeringsanlæg, hvorved stordrift og bedre udnyttelse opnås.

Kommunens aftaler med private aktører skal indgå på markedsbetingelser. Dette sikres bl.a. ved udbudsreglerne i tilbudsloven og bygge- og anlægsdirektivet.

Tilbudsloven finder anvendelse på offentlige bygherrens entreprisekontrakter samt på privat byggeri, hvortil der er ydet offentligt tilskud. Tilbudsloven finder derimod ikke anvendelse på skræddersyet byggeri (f.eks. udformet som lejekontrakter), hvor en myndighed overlader bygherreopgaven til private aktører, med mindre der er ydet offentligt tilskud. Bygge- og anlægsdirektivet finder både anvendelse på klassisk entreprisarbejde og på skræddersyet byggeri. Da tærskelværdien i bygge- og anlægsdirektivet er høj (på nuværende tidspunkt 46 mio. kr.), og eftersom tilbudsloven ikke finder anvendelse på skræddersyet byggeri, er det hensigten – i det omfang bygge- og anlægsdirektivet og tilbudsloven ikke finder anvendelse – at fastsætte supplerende regler til sikring af ligebehandling, gennemsigtighed og sikring mod, at parkeringsfondsmidlerne kommer til at virke konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsen tænkes også anvendt til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til at indskyde bidrag fra parkeringsfonden i et selskab, som kommunen deltager i efter lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber mv. Det skal bemærkes, at denne lov indeholder den fornødne hjemmel til, at kommunen kan deltage i et selskab, der har til formål at etablere og drive parkeringspladser.

Bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at disponere over parkeringsfondsbidrag ved at overdrage grunde til private aktører tager sigte på de tilfælde, hvor kommunen har erhvervet en grund for parkeringsfondsbidrag eller allerede ejer en grund, der er velegnet til formålet. Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunen kan disponere over parkeringsfondsmidler ved at overdrage grunden til den private eller indskyde den i et selskab med kommunal deltagelse og nedskrive parkeringsfondens formue med værdien af grunden. Markedsværdien sikres ved offentligt udbud af grunden efter reglerne i lov om kommunernes styrelse.

Uanset om der indgår parkeringsfondsmidler i finansieringen af den offentlige parkeringsplads, er der praksis for, at kommunen kan opkræve parkeringsafgift for benyttelsen af parkeringspladsen efter gældende regler. Der henvises herom til § 107 i lov om offentlige veje, hvorefter vejbestyrelsen kan lade opkræve en afgift til dækning af udgifterne ved indretningen og driften, herunder ved udøvelsen af tilsyn med de parkerede motorkøretøjer.

Når kommunen overlader det til en privat aktør at etablere parkeringspladser, og den private aktør som ejer af parkeringsanlægget skal stå for driften, kræver det særlig hjemmel at fastsætte regler for den private

opkrævning af parkeringsafgifter. Det samme gælder, når parkeringspladserne er etableret af et selskab, som kommunen deltager i efter lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber mv.

Det foreslås derfor, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om de private aktørers adgang til at opkræve parkeringsafgifter. Det er hensigten at fastsætte, at der ikke kan opkræves parkeringsafgift til dækning af de udgifter til grund og anlæg af parkeringspladser, der er finansieret med parkeringsfondsbidrag.

Til nr. 5

Gennemførelse af en undersøgelse af de tekniske årsager til én alvorlig ulykke er afhængig af, at de sagkyndige personer, der er udpeget til at gennemføre undersøgelsen, kan få adgang til ejendommen, hvor ulykken skete, og til teknisk materiale om bebyggelsen.

Det foreslås, at der skal kunne idømmes bødestraf for at undlade at efterkomme et påbud, der er meddelt efter forslagets § 18 B, stk. 2, eller stk. 4, om udlevering af materiale.

Det foreslås ligeledes, at der skal kunne idømmes bødestraf for at undlade at efterkomme et påbud efter forslagets § 18 B, stk. 3, om at give adgang til ejendommen.

Til § 2

Til nr. 1

Ifølge planlovens § 21, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan betinge en dispensation fra bestemmelser i byplanvedtægter og lokalplaner om parkeringsarealer på egen grund af, at der sker indbetaling til en kommunal parkeringsfond.

Den foreslåede ændring af planloven er en konsekvens af den foreslåede ændring af byggelovens bestemmelser vedrørende parkeringsfonde.

Til § 3

Til nr. 1

Der er tale om en ændring af statsbyggelovens § 2 med henblik på at udspecificere den opdeling af bemyndigelsen, der er foretaget mellem økonomi- og erhvervsministeren og finansministeren ved kongelig resolution af 27. november 2001. Den gældende bestemmelse indeholder en bred bemyndigelse for boligministeren til at fastsætte regler for statens byggevirksomhed. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at

ressortdelingen tydeliggøres i en ny bestemmelse i loven. Statsbyggeloven vil senere blive sammenskrevet i en lovbekendtgørelse.

Det foreslås derfor, at økonomi- og erhvervsministeren har bemyndigelsen til at fastsætte regler for de byggepolitiske sider af tilrettelæggelse og gennemførelse af statens byggevirksomhed.

Dog foreslås det, at finansministeren har bemyndigelsen til at fastsætte regler om statsfinansielle og bevillingsmæssige forhold ved tilrettelæggelse og gennemførelse af statens byggevirksomhed.

Med statsfinansielle og bevillingsmæssige forhold tænkes blandt andet på forhold i relation til bevillingsanvendelsen, herunder regler som sikrer, at der vises skyldige økonomiske hensyn ved bevillingsanvendelsen.

Som følge af ressortændringen sker en deling af det eksisterende regelsæt, som er udstedt af boligministeren i medfør af statsbyggeloven. Til erhvervs- og økonomiministerens ressort hører således bl.a.;

Bekendtgørelse om kvalitetssikring af byggearbejder (bek. nr. 202 af 23.3.2000)

Bekendtgørelse om selektiv nedrivning af statsbygninger (bek. nr. 282 af 18.4.1997)

Cirkulære om pris og tid på bygge- og anlægsarbejder (cir. nr. 174 af 10.10.1991)

Cirkulære om kunstnerisk udsmykning af statsligt byggeri (cir. nr. 199 af 23.12.1983)

Cirkulære om byggestyrelsens bygherrevejledning (cir. nr. 144 af 21.9.1983)

Cirkulære om bygge- og anlægsarbejders indretning med hensyn til bevægelseshæmmede (cir. nr. 49 af 23.3.1972)

Til finansministerens ressort hører bl.a.:

Bekendtgørelse om 5-års eftersyn i det statslige byggeri (bek. nr. 463 af 15.06.1992)

Cirkulære om vedligehold af statens bygninger (cir. nr. 160 af 10.12.2002)

Cirkulære om gennemførelse af statslige byggearbejder (skemacirkulæret) (cir. nr. 165 af 1.11.1986)

Oplistingen er ikke udtømmende. Således eksisterer diverse vejledninger og henstillinger til statsbyggeriet, som ikke opremses her. Afgørende for disse forskrifters ressort er, om de overvejende er af byggepolitisk karakter, og dermed hører under økonomi- og erhvervsministeren, eller af statsfinansiell eller bevillingsmæssig karakter og dermed hører under finansministerens ressort.

Til nr. 2

Bestemmelsen fastholder gældende bestemmelse om, at et rådgivende udvalg med erfaringer fra statsbyggeriet bistår med rådgivning samt fungerer som erfaringsudvekslingsforum vedrørende statsbyggeriet.

I forslagens stk. 1 er der givet mulighed for, at repræsentation til udvalget også kan omfatte andre statslige bygherrer end repræsentanter fra de særlige byggeadministrationer. Dette er med til at sikre en så bred repræsentation af statslige bygherrebetrægtninger i udvalgets arbejde som mulig.

Da udvalget arbejder med såvel de statsfinansielle som de byggepolitiske sider af statens byggevirksomhed, er det i stk. 2 foreslået, at økonomi- og erhvervsministeren udpeger formanden for udvalget, mens det i stk. 3 er foreslået, at finansministeren udpeger næstformanden for udvalget. Endelig er det i bestemmelsens stk. 4 bestemt, at økonomi- og erhvervsministeren og finansministeren i fællesskab udpeger de øvrige medlemmer af udvalget.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2004, dog foreslås det, at ændringen vedrørende bemyndigelse til at fastsætte regler om udvidet anvendelsesområde for bygge Lovgivningens tilgængelighedsbestemmelser træder i kraft den 1. januar 2005. Det foreslås endvidere, at ændringen vedrørende ressortomlægning i statsbyggeloven træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I byggeloven jf. lovbekendtgørelse nr. 452 af 24. juni 1998, som ændret ved lov nr. 228 af 31. marts 2001 og § 2 i lov nr. 1088 af 17. december 2002, foretages følgende ændringer:

Efter § 4 A indsættes:

»§ 4 B. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelser, der varetager tilgængelighedshensyn, og som er af stor betydning for handicappede menneskers færden, finder anvendelse ved ombygning af og andre forandringer i bestående bebyggelse, som i henhold til § 2, stk. 1, litra b ikke er væsentlige i forhold til disse bestemmelser. Økonomi- og erhvervsministeren kan herunder fastsætte bestemmelser om økonomiske sammenhænge mellem byggeudgifterne til gennemførelse af det planlagte projekt og byggeudgifterne til gennemførelse af tilgængelighedsforbedringer efter de i medfør 1. punktum fastsatte bestemmelser til sikring af, at der ikke opstår et misforhold mellem udgifterne.

Stk. 2. De efter stk. 1 fastsatte regler kan omfatte følgende kategorier af bestående bebyggelse:

- a) Offentligt tilgængelig bebyggelse, og
- b) Erhvervsbebyggelse til administration og service.«

I § 11 indsættes efter *litra a* som *nyt litra*:

- b) Husbåde og flydende konstruktioner, der anvendes til beboelse, erhverv eller lignende formål.

Litra b bliver herefter litra c.

§ 11. Bebyggelser af nedennævnte arter skal i det omfang, der i bygningsreglementet ikke er fastsat bestemmelser om dem, opføres i overensstemmelse med de krav, som kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde stiller ud fra de hensyn, som loven tilsigter at varetage:

- b) kirker, teatre, hoteller, sygehuse, fængsler og kaserner, bygninger for undervisnings-, udstillings- eller forlystelsesformål samt i det hele bygninger eller større lokaler, hvori mange mennesker samles.

Gældende formulering

Lovforslaget

»§ 18 B. Økonomi- og erhvervsministeren kan iværksætte en undersøgelse af de tekniske årsager til en alvorlig ulykke og de begivenhedsforløb, der har ført til ulykken, såfremt ulykken er sket i bebyggelse, hvor mange mennesker samles eller opholder sig, og såfremt der er sket personskade eller har været risiko herfor. Økonomi- og erhvervsministeren kan udpege særligt sagkyndige til at foretage eller bistå med at foretage undersøgelsen på ministerens vegne. Når undersøgelsen er afsluttet, offentliggør ministeren en endelig rapport eller en afsluttende beskrivelse af de tekniske årsager til ulykken.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan i stedet for at iværksætte en undersøgelse efter stk. 1 fremsætte krav om at få udleveret dokumenter eller uddrag heraf med oplysninger, der belyser ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager, såfremt ejendommens ejer eller andre har iværksat undersøgelser el. lign., hvorved der tilvejebringes oplysninger herom. Kravet fremsættes over for ejendommens ejer eller andre personer eller selskaber mv., der er i besiddelse af informationer om begivenhedsforløb og de tekniske årsager til ulykken. Hvis kravet ikke efterkommes, kan økonomi- og erhvervsministeren meddele den pågældende påbud om at udlevere dokumenterne eller uddrag heraf inden for en i påbuddet fastsat frist.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren og de personer, der er udpeget efter stk. 1, har uden retskendelse adgang til ejendommen, hvor ulykken skete, når det skønnes nødvendigt i forbindelse med deres hverv. Lægitimation skal forevises på forlangende. Hvis der ikke gives adgang til ejendommen efter 1. pkt, kan økonomi- og erhvervsministeren meddele ejendommens ejer påbud om at give adgang til ejendommen på et i påbuddet fastsat tidspunkt.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren og de personer, der er udpeget efter stk. 1, har krav på at få udleveret tegninger, beregninger og andet materiale om bebyggelsen, der kan belyse ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager, fra ejendommens ejer, rådgivere, leverandører og myndigheder. Hvis kravet ikke efterkommes, kan økonomi- og erhvervsministeren meddele ejendommens ejer eller den pågældende rådgiver eller leverandør påbud om at udlevere materialet inden for en i påbuddet fastsat frist.

Gældende formulering

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan betinge en dispensation fra bestemmelser i byplanvedtægter og lokalplaner om parkeringsarealer på egen grund af, at der sker indbetaling til en kommunal parkeringsfond.

Lovforslaget

4. I § 22 indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale med private aktører om, at de private aktører disponerer over parkeringsfondsbidrag til etablering af parkeringspladser og om de private aktørers adgang til at opkræve parkeringsafgift.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at disponere over parkeringsfondsbidrag ved at overdrage grunde til private aktører til brug for etablering af parkeringspladser.«

5. Efter § 30, *stk. 1, litra e* indsættes som *litra f, g og h*:

»f) ikke efterkommer et krav efter § 18 B, *stk. 2*, om at udlevere dokumenter eller uddrag af dokumenter,

g) ikke efterkommer et påbud efter § 18 B, *stk. 2*, om at give adgang til ejendommen,

h) ikke efterkommer et krav efter § 18 B, *stk. 4*, om at udlevere tegninger, beregninger eller andet materiale.«

§ 2

I lov om planlægning jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 11. september 2002, som ændret ved lov nr. 44 af 10. juni 2003, foretages følgende ændring:

1. I § 21 *stk. 2* ændres »en kommunal parkeringsfond« til: »en parkeringsfond, som oprettes i medfør af byggeloven«.

§ 3

I lov nr. 228 af 19. maj 1971 om statens byggevirksomhed m.v. foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

Gældende formulering

§ 2. Boligministeren kan fastsætte regler for tilrettelæggelse og gennemførelse af statens byggevirkksomhed.

§ 7. Til at rådgive ved udøvelsen af de funktioner, som er omtalt i denne lov, og til at bistå med udveksling af tekniske, administrative og økonomiske erfaringer nedsætter boligministeren et udvalg med repræsentation for de i § 4, stk. 1 nævnte særlige byggeadministrationer

Lovforslaget

»§ 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler for tilrettelæggelse og gennemførelse af statens byggevirkksomhed.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler om statsfinansielle og bevillingsmæssige forhold ved tilrettelæggelse og gennemførelse af statens byggevirkksomhed.«

2. § 7 affattes således:

»§ 7. Til at rådgive med udøvelsen af de funktioner, som er omtalt i denne lov, og til at bistå med udveksling af tekniske, administrative og økonomiske erfaringer nedsættes et udvalg med repræsentation for bl.a. de i § 4, stk.1, nævnte særlige byggeadministrationer.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger formanden for udvalget.

Stk. 3. Finansministeren udpeger næstformanden for udvalget.

Stk. 4. Udvalgets øvrige medlemmer udpeges af finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren.«

§ 4

Stk. 1. § 1, nr. 1 træder i kraft den 1. januar 2005.

Stk. 2. § 1, nr. 2-5 og § 2 træder i kraft den 1. april 2004. § 1, nr. 3 og 5 finder anvendelse på ulykker, der indtræffer efter 1. april 2004.

Stk. 3. § 3 træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Folketingets forhandlinger vedrørende byggeloven

Folketingsåret 1974-75: (2. samling)
Sp. 1703, 2652, 5914, 5974.
A 2833, B 747, C 489
Loven stadfæstet 26. juni 1975.
(Lovtidende nr. 323)

Folketingsåret 1975-76:
Sp. 3639, 5011, 8608, 8807.
A 2465, B 897, C 401.
Loven stadfæstet 28. april 1976.
(Lovtidende nr. 223)

Folketingsåret 1976-77:
Sp. 1873, 2804.
A 1839.
Lovforslaget ikke vedtaget.

Folketingsåret 1976-77
Sp. 288, 903, 4831, 4995.
A 1269, B 515, C 287.
Loven stadfæstet 8. juni 1977.
(Lovtidende nr. 278)

Folketingsåret 1977-78:
Sp. 138, 336, 3132, 3677.
A 433, B 59, C 103.
Loven stadfæstet 14. december 1977.
(Lovtidende nr. 610)

Folketingsåret 1978-79:
Sp. 8194, 8576, 10123, 10351.
A 3297, B 793, C 398.
Loven stadfæstet 26. juni 1977.
(Lovtidende nr. 323)

Folketingsåret 1981-82: (2. samling)
Sp. 64, 761.
A 145
Lovforslaget ikke vedtaget.

Folketingsåret 1981-82 (2. samling)
Sp. 374, 666, 2268, 2895.
A 1017, B 67, C 85.
Loven stadfæstet 10. marts 1982.
(Lovtidende nr. 66)

Folketingsåret 1983-84: (2. samling)
Sp. 933, 1767, 4324, 4825
A 3859, B 309, C 169
Loven stadfæstet 9. maj 1984.
(Lovtidende nr. 193)

Folketingsåret 1988-89: (2. samling)
Sp. 5052, 9321, 9489.
A 3859, b 1229, 1437, C 855.
Loven stadfæstet 24. maj 1989.
(Lovtidende nr. 322)

Folketingsåret 1989-90:
Sp. 1991, 2800, 8325, 78739.
A 1843, B 675, 775, C 469.
Loven stadfæstet 2. maj 1990.
(Lovtidende nr. 270)

Folketingsåret 1992-93:
Sp. 6578, 7245, 8628, 9019.
A 7871, B 1165, C 1068.
Loven stadfæstet 6. maj 1993.
(Lovtidende nr. 252)

Folketingsåret 1994-95:
Sp. 4749, 5252, 6028, 6216.
A 3013, B 670, C 489.
Loven stadfæstet 14. juni 1995.
(Lovtidende nr. 84)

Folketingsåret 1995-96:
Sp. 5455, 5795, 7115, 7395.
A 4783, B 971, C 808.
Loven stadfæstet 12. juni 1996.
(Lovtidende nr. 91)

Folketingsåret 1997-98:

Sp. 1774, 2437, 2621.

A 2174, B 146, C 277.

Loven stadfæstet 29. december 1997.

(Lovtidende nr. 194)

Folketingsåret 2000-01:

Sp. 1176, 5508, 5690.

A 1329, B 688, C 437.

Loven stadfæstet 31. marts 2001.

(Lovtidende nr. 228)

Folketingsåret 2002-03:

Sp. 1116, 2676, 2885

A 1148, B 465, 488, C 202

Loven stadfæstet 1. april 2003,

(Lovtidende nr. 1088)

Folketingets forhandlinger vedrørende lov om kommuneplanlægning (parkeringsfonde)

Folketingsåret 1984-85

Sp. 2338, 2947, 9421, 9800

A 1585, B 1267, 1323, C 391

Loven stadfæstet 15. maj 1985

(Lovtidende nr. 89)

Folketingets forhandlinger vedrørende lov om statens byggevirksomhed

Folketingsåret 1970-71

Sp. 1770, 2891, 6068, 6167

A 1869, B 1553

Loven stadfæstet 19. maj 1971

(Lovtidende nr. 228)

Til lovforslag nr. L 106. Skriftlig fremsættelse (10. december 2003)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af byggeloven, planloven og lov om statens byggevirkksomhed (Lovforslag nr. L 106).

Med forslag til lov om ændring af byggeloven, planloven og lov om statens byggevirkksomhed har regeringen taget initiativ til at forbedre handicaptilgængeligheden til det eksisterende byggeri. Endvidere har regeringen taget initiativ til at sikre muligheden for offentlig indsigt i årsagerne til alvorlige ulykker i byggeriet.

Herudover foretages med lovforslaget mindre ændringer af byggeloven vedrørende husbåde og kommunale parkeringsfonde, og som følge heraf en konsekvensændring af planloven. Endelig fastlægger lovforslaget ressortfordelingen mellem økonomi- og erhvervsministeren og finansministeren i lov om statens byggevirkksomhed efter By- og Boligministeriets nedlæggelse.

Mange handicappede har i dag ikke adgang til store dele af det eksisterende byggeri, da dette er opført efter ældre byggelovgivning, som ikke varetog samme tilgængelighedshensyn som den nugældende byggelovgivning. Med lovforslaget bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om, at anvendelsesområdet for byggelovgivningens tilgængelighedsbestemmelser udvides i forbindelse med ombygninger i det eksisterende byggeri, så der samtidig med ombygningerne sker tilgængelighedsforbedringer.

Ulykken i Siemens Arena viste os, at der eksisterer et behov for, at offentligheden kan få indsigt i årsagerne til alvorlige ulykker i byggeriet. I denne del af lovforslaget bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at iværksætte un-

dersøgelser af alvorlige ulykker i byggeriet, eller til at kræve oplysninger udleveret fra andre allerede igangsatte undersøgelser. Formålet er at forhindre lignende ulykker i fremtiden gennem opsamling og formidling af erfaringer.

Lovforslagets tilgængelighedsdel medfører merudgifter for offentlige og private bygherrer.

De statslige merudgifter afholdes inden for de enkelte ministeriers egne rammer. (Amts)kommunerne får som følge af lovforslaget merudgifter på 32,5 mio. kr. i 2005 og 43,3 mio. kr. i 2006 og 2007. Der er opnået enighed med de kommunale partier om lovforslagets økonomiske konsekvenser. Merudgifterne for erhvervslivet forventes at toppe i 2007 på 90 mio. kr.

Forslaget vedrørende adgang til at iværksætte undersøgelser skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for amter, kommuner og erhvervslivet. I tilfælde af ulykker og iværksættelse af en offentlig undersøgelse, må staten påregne at skulle afholde udgifter til gennemførelse af denne undersøgelse.

De øvrige ændringer af byggeloven skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amterne, kommunerne og erhvervslivet. Det samme gælder ændringen af lov om statens byggevirkksomhed.

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. april 2004, dog træder forslaget tilgængelighedsdel i kraft den 1. januar 2005, og ændringen af lov om statens byggevirkksomhed træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.